

De fremtidige regler for provianteringsvirksomheder og tax-free shops må udformes således, at disse virksomheder på den ene side fortsat kan udøve deres erhverv i konkurrence med tilsvarende udenlandske virksomheder, der er etableret som frilagre eller i frihavne, og på den anden side ikke påfører andre danske virksomheder, der ikke har provianteringsbevillinger, en ubillig konkurrence hverken på hjemmemarkedet eller på udenlandske markeder. Dette indebærer for det første, at fraførsel kun bør kunne ske til de i stk. 2 og 3 angivne formål, og at man ikke kan tillade fortoldning fra de pågældende virksomheders lagre, og for det andet, at provianteringsvirksomhederne ikke bør kunne foretage egentlige reeksportforretninger fra deres uberigtigede lagre i konkurrence med anden dansk eksporthandel, der er henvist til at reeksportere mod handelstoldgodtgørelse.

Til § 90.

Efter den i § 89 foreslåede ordning kan provianteringsvirksomheder og tax-free shops uden toldbevogtning samt uden tidsbegrænsning opbevare varer, hvoraf told og afgifter ikke er betalt. Da varerne skal anvendes til provianteringsformål m. v., vil det endvidere i vidt omfang dreje sig om told- og afgiftsdyre varer. De pågældende virksomheder vil derfor ofte over for statskassen hæfte for endog meget betydelige told- og afgiftsbeløb, for hvilke statskassen ikke har nogen særlig sikkerhed eller fortrinsret. Den foreslåede ordning bygger således på et tillidsforhold mellem toldvæsenet og de pågældende bevillingshavere, og det er derfor nødvendigt, at toldvæsenet har mulighed for at fratage eller nægte bevilling i tilfælde af tillidsbrud eller i tilfælde af konkurs el. lign.

Til §§ 91-99.

Reglerne omhandler afregning af told og de afgifter, som skal erlægges i forbindelse med indførselen.

Efter de gældende toldbehandlingsregler skal tolden og de afgifter, som erlægges i forbindelse med indførselen, som hovedregel betales kontant ved indførselen. Varemottagerne har dog under den gældende ordning forskellige muligheder for at opnå henstand. Varerne kan f. eks. hjemtages på kreditoplæg, hvor der opnås henstand med tolden indtil udgangen af det kvartal, i hvilket de er udtaget af lageret. Ved oplæggelse på statens transitoplæg eller tilsvarende lagre eller i Københavns frihavn kan der desuden opnås henstand med told og alle afgifter, indtil varerne udtages af de pågældende lagre.

Det bemærkes, at de i det følgende omhandlede afregningsregler kun skal finde anvendelse på forbrugsafgifter af indførte varer i de tilfælde, hvor disse afgifter efter forbrugsafgiftslovgivningens bestemmelser skal betales i forbindelse med indførselen. Hvis varerne efter forbrugsafgiftslovgivningen indføres af varemottageren uden afgift, således at afgiften først skal betales på et senere tidspunkt — normalt i forbindelse med afsætningen (udleveringen) her i landet — finder de i de enkelte forbrugsafgiftslove fastsatte afregnings- og kreditordninger anvendelse.

I §§ 92 og 94 foreslås som hovedregel en afregningsperiode på et kvartal og en betalingsfrist på 1 måned 20 dage for tolden samt som hovedregel en afregningsperiode på 1 måned og en betalingsfrist på 1 måned for de forbrugsafgifter, som afregnes i forbindelse med indførselen.

I det følgende skal redegøres for de hensyn, som har været afgørende ved udarbejdelsen af forslagene til de i §§ 92 og 94 indeholdte kreditregler.

I. Toldkredit.

Forslaget tilsigter dels en administrativ forenkling såvel for erhvervslivet som for toldvæsenet, dels at yde det samlede erhvervsliv en mere fordelagtig og mere ligelig adgang til kredit med tolden, end der er mulighed for at yde efter de gældende regler om kreditoplæg.

Ved kreditoplæg forstås det forhold, at fremmede toldpligtige varer efter sædvanlig toldbehandling betros en virksomhed under eget værg og til egen rådighed mod senere afvikling af toldskylden. Kreditoplægsordningen, der er ukendt i de fleste andre lande, kan i hvert fald her i landet føres tilbage til 1726. Kreditoplægsinstituttet tilsigtede tidligere dels at fritage varer, der genudføres, for told, dels at give kredit med betaling af tolden på visse varer, der sælges her i landet, indtil importøren har videresolgt varerne. For reeksporten er kreditoplægene nu uden større betydning. Dette skyldes ikke mindst, at der ved toldloven af 1. februar 1959 blev åbnet mulighed for at yde handelstoldgodtgørelse for varer, der i uforandret og ubrugt stand genudføres til udlandet eller toldfrit sted i forbindelse med salg. Det kan nævnes, at toldbeløbene af varer, der i perioden 1. oktober 1966 til 30. september 1967 blev fortoldet fra kreditoplæg, udgjorde 174 mill. kr., medens toldbeløbene af de varer, der i samme periode blev reeksporteret, kun udgjorde 6,8 mill. kr. For størstedelen af denne reeksport kunne der formentlig have været ydet handels-toldgodtgørelse, dersom kreditoplægsordningen ikke havde eksisteret.